

РЕШЕНИЕ

№ 4231

гр. София, 27.09.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 27.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1164** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.121, ал.1, т.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. И. К. с адрес: [населено място], [улица], вх.Д, ет.4, ап.84 срещу Заповед № Чр-32-1-21/23.09.2009 г, на председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ при МС, с която на основание чл.91, ал.1, чл.93, ал.1 и чл.96, ал.1 ЗДСл му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

В жалбата, от съда се иска оспорваната заповед да бъде отменена, поради това, че е издадена при нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че К. не е бил изслушан от дисциплинарно наказващия орган, а дадените от него обяснения не са били обсъдени при постановяване на акта. По отношение на нарушенията, които се твърди, че е извършил са развити подробни доводи, относно необосноваността на направените от дисциплинарна наказващия орган.

В съдебно заседание, жалбодателят, редовно призован, чрез процесуалния си представител адвокат П. поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването, в лицето на председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ при МС, чрез юрисконсулт Д. оспорва жалбата. В представения писмен отговор, на основание чл.163 от АПК са развити подробни доводи, касаещи извършените от К. нарушения, като са обсъдени направените от дисциплинарния съвет изводи.

Административен Съд С. - град, I отделение, 7-ми състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с трудов договор от 02.04.1996 г. Р. К. е бил назначен в РД „Държавен резерв“ С. на длъжност „специалист“.

Със Заповед № 647 от 31.10.2001 г. на председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ при МС същият е назначен за държавен служител на длъжността Главен експерт в ТД „Държавен резерв“ С. към Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ при МС с ранг „трети младши“. Със заповед № 452а от 01.11.2001 г. на К. е възложено да изпълнява длъжността „Главен експерт“ в Петролна база - А. при ТД „Държавен резерв“ С..

Със заповед № 440 от 31.08.2005 г. на председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ при МС, служебното правоотношение на К. е изменено, като той е назначен на длъжност Началник в Петролна база /ПБ/ „А.“ при ТД „Държавен резерв“ - [населено място] - длъжност, заемана от него до момента на налагането на оспореното дисциплинарно наказание.

Със заповед № РД-09-41/18.02.2009 г. на председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ при МС е наредено на тричленна комисия да извърши проверка на дейностите по получаването, заприходяването, текущият контрол, проведените инвентаризации и реализацията на автомобилен бензин А95, представляващ военновременен запаз /ВВЗ/ и съхраняван в ПБ „А.“.

Резултатът от проверката е обективизиран в доклад рег. индекс 5802/24.07.2009 г., видно от който в ПБ „А.“ са констатирани липси на автомобилен бензин. Във връзка с констатациите в доклада, от Р. К. са изискани писмени обяснения с писмо № 5801-1/27.07.2009 г. Последния е депозирал обяснения на 31.07.2009 г., заведени с рег. индекс 5802-1.

Срещу Р. К. е образувано дисциплинарно дело № 16/2009 г. В докладна записка № 5802/04.09.2009 г. на председателя на дисциплинарния съвет е посочено, че К. носи пълна отговорност за цялостната дейност на базата.

С писмо от 04.09.2009 г. от К. са изискани обяснения и същият е поканен за изслушване на 08.09.2009 г. от 14,30 часа в сградата на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ при МС.

Държавния служител е депозирал писмените се обяснения на 07.09.2009 г. /рег. индекс 5802/.

Във връзка с проведеното дисциплинарно производство на 18.09.2009 г. е съставен протокол от заседанието на дисциплинарния съвет, видно от който съвета предлага на председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ при МС да наложи на държавния служител Р. К. дисциплинарно наказание „Уволнение“.

Съобразявайки се с решението на съвета, дисциплинарно наказващия орган е издал оспорения акт.

В хода на делото са приети и приложена цялата административна преписка, ведно с доказателствата, съдържащи се в нея, както и допълнително представените такива в хода на делото.

Разпитан е в качеството му на свидетел С. К. К. за обстоятелствата по чл.93 ЗДСл.

Административен Съд С. - град, I отделение, 7 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на Р. К. лично, видно от саморъчния подпис, положен върху приложения по делото екземпляр, на 25.09.2009 г. Жалбата е подадена чрез председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ при МС на 09.10.2009 г. /вх. № 7895/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че с оглед на характера и тежестта на извършените от Р. К. нарушения, на същия следва да се наложи най-тежкото дисциплинарно наказание - „уволнение“.

Съдът намира, че обжалваната Заповед е издадена от органа по назначаването – Председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ при МС, съгласно чл. 92, ал. 1 ЗДСл и в предвидената от закона писмена форма - чл. 97, ал. 1 ЗДСл, при спазване на действащите материалноправни разпоредби и административно-производствените правила, като същият е мотивиран и е съобразен с целта на закона, като к Процедурата по издаване на обжалваната заповед за уволнение е спазена. Съгласно чл. 96, ал. 1 ЗДСл, преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5, дисциплинарно наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане. Д. съвет е създаден съобразно правилата на чл. 95 от ЗДСл, в подкрепа на което по преписката са представени и заповеди на дисциплинарно-наказващия орган за назначаване на дисциплинарен съвет и за определяне на правила за работата му, както и за участие на резервните членове на дисциплинарния съвет като редовни при разглеждане на дисциплинарното дело на жалбоподателя.

Изпълнено е и предвиденото в чл. 93, ал. 1 от ЗДСл императивно задължение за дисциплинарно-наказващия орган, преди да наложи дисциплинарно наказание, да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения. Конкретните съображения за тези изводи са следните:

В ЗДСл е регламентирана процедурата по търсене на дисциплинарна отговорност и налагане на дисциплинарни наказания. В чл. 93, ал.1 от ЗДСл е посочено, че дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. В разглеждания случай, от К. са искани два пъти писмени обяснения, видно от посочените по-горе писма. Наказаният ги е депозирал в деловодството на администрацията, макар и от поставените върху тях резолюции да не може да се установи дали те са били приети от дисциплинарно-наказващия орган, същите следва да бъдат разгледани като доказателство за спазване на процедурата по чл. 93, ал.1 ЗДСл. С оглед указанията на ВАС по административно дело № 6011/2010г. при повторното разглеждане на делото, на ответника е било указано съгласно разпоредбата на чл.170, ал.1 от АПК да ангажира доказателства, удостоверяващи изслушването на жалбоподателя. С оглед това по делото е изслушан в качеството му на свидетел С. К. К., който към датата на издаване на уволнителната заповед е работел като Ръководител инспектора при ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“. Видно от разпита на свидетеля С. К. К. в с.з. на 27.06.2011г., на който съдът дава вяра, става ясно, че жалбоподателят К. е изслушан

на два пъти , а именно на 31.07.2009г. и на 07.09.2009г. в присъствието на св. К., на председателя и зам. – председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси" при МС. Св. К. подробно, ясно и последователно дава обяснения за въпросите , по които жалбоподателят е изслушан, които обяснения напълно кореспондират със зададените в покана за изслушване рег. № 5801-1/27.07.2009 г. и от 04.09.2009г. Следователно дадените в с.з. на 27.06.2011г. обяснения на св.К. безспорно установяват наличието на императивното изискване по чл.93, ал.1 ЗДСл, поради което съдът приема, че процедурата е спазена и следва да разгледа оспорваната заповед по същество относно нейната законосъобразност.

Оспореният административен акт е издаден при спазване на установените в чл. 94, ал. 1 от ЗДСл срокове - дисциплинарните наказания се налагат в срок от два месеца от откриване на дисциплинарното нарушение и не по-късно от една година от извършването му. Релевантният въпрос в случая е кой е "моментът на откриване на нарушенията", тъй като се касае за твърдяно от административния орган системно неизпълнение на служебните задължения. Според трайната съдебна практика, нарушението следва да се счете открито тогава, когато е установено извършването му от лицето, осъществило с действия или бездействия съответното деяние, времето и място на извършването му, от момента на установяване, че действието на служителя представляват дисциплинарно нарушение. В разглеждания случай дисциплинарното наказание на жалбоподателя е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл. 94 от ЗДСл - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Обжалваният административен акт е издаден на 23.09.2009г., като нарушението е осъществено на 29.10.2008г.

По материалната законосъобразност на оспорената заповед:

Според чл. 89, ал. 1 от ЗДСл, основание за налагане на дисциплинарно наказание на държавен служител е виновното нарушаване на неговите служебни задължения, като формите на дисциплинарни нарушения са очертани в ал. 2 на същата законова разпоредба.

Събраните по преписката доказателства дават основание да се приеме, че К. е извършил дисциплинарни нарушения по чл. 89, ал. 2, т.1 и т. 3 ЗДСл, тъй като на първо място не е изпълнил на служебните задължения и е нарушил чл. 5, ал. 5, изречение първо от Вътрешните правила за организиране и провеждане на инвентаризации, съгласно което по време на провеждащата се в петролна база „А.” инвентаризацията е следвало да бъде прекратено отпускането и приемането на материални запаси, което изискване не е изпълнено, както и т. V, предложение десето от длъжностната му характеристика, съгласно което жалбоподателя има задължение да изпълнява всички текущи, общи и специални задачи, произтичащи от законови разпоредби и вътрешноорганизационни документи и т. IV съгласно която отговаря за изпълнението на задачите на Петролната база по деблокирането на запаси; като член на инвентаризационната комисия К. е нарушил чл. 5, ал. 5, изречение второ от цитираните Вътрешните правила, съгласно което когато инвентаризацията продължи повече от един ден, складът със стоково-материални ценности следва да се запечата, като се поставят подписите на комисията, което той не е сторил и с неизпълнение на заповед № ЗИ -40/24.10.2008г. на Директора на ДР –С. не е спазил кръга на служебните си правомощия /т. 5 , предложение седмо от длъжностната му характеристика/, съгласно което има задължение да участва при извършването на инвентаризации на Петролната база, възложени по съответния ред. В процесния случай макар и възложена със Заповед

№ ЗИ -40/24.10.2008г. инвентаризация на резервоар № 2 в петролна база „А.“, същата е била с фиксиран период от 27.10.2008г. до 28.10.2008г. и всякакви действия по инвентаризация след този период от страна на членовете на комисията, какъвто е бил и жалбоподателя, видно от самата заповед, представляват превишаване на кръга на правомощията му, определени с цитираната Заповед.

Не на последно място предвид безспорните доказателства за липси от ЗЗ за периода 15.08.2006г. до 16.10.2008г., които жалбоподателят в качеството си на началник сектор е допуснал, последният е извършил и нарушение на т.VI, предложение второ от длъжностната си характеристика.

Всичките описани по-горе нарушения, извършени от страна на жалбоподателя и установени и конкретизирани от дисциплинарно – наказващия орган безспорно представляват тежки дисциплинарни нарушения по смисъла на чл.89, ал.2 ,т.1 и т.3 ЗДСл , изразяващи се в неизпълнение на служебните задължения и неспазване кръга на служебните правомощия на служителя и водят до ангажиране на дисциплинарната му отговорност и до налагане на дисциплинарно наказание по чл. 90 ЗДСл , което в случая правилно е сторил дисциплинарно – наказващия орган с оспорваната заповед.

При налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно-наказващия орган е взел предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба, формата на вината на държавния служител, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител. В тази връзка, следва да се отбележи, че въведеното в жалбата оплакване, че административният орган при определяне вида на дисциплинарното наказание е взел предвид дисциплинарното наказание „ понижаване в по-долен ранг за 6 месеца“, наложено със Заповед № 6/20.08.2007г., тъй като това само е отбелязано в заповедта като една индигия за предишни подобни нарушения на служебната дисциплина.

Достатъчно основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на държавния служител е установено виновно нарушаване на неговите служебни задължения, което в случая е налице, като заличаването на последствията на Заповед № 6/20.08.2007г и съотнасянето ѝ към спорните отношения е изцяло ирелевантна.

По изложените съображения, оспорената Заповед № Чр-32-1-21/23.09.2009 г, на председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси" при МС, с която на държавния служител Р. К. е наложено дисциплинарно наказание "уволнение", се явява законосъобразна, и жалбата срещу нея, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и направеното от ответника искане за присъждане на разноски, такива следва да му се присъдят с настоящото съдебно решение. Ответникът е представляван в производството от юрисконсулт, поради което се дължат разноски в размер, определен съгласно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсулско възнаграждение в размер на 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, I отделение, 7-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. И. К. с адрес: [населено място], [улица], вх.Д, ет.4, ап.84 срещу Заповед № Чр-32-1-21/23.09.2009 г, на председателя на Държавна Агенция

„Държавен резерв и военновременни запаси" при МС, с която на основание чл.91, ал.1, чл.93, ал.1 и чл.96, ал.1 ЗДСл му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение".
ОСЪЖДА Р. И. К. с адрес: [населено място], [улица], вх.Д, ет.4, ап.84 да заплати на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси" при МС сумата 150 лева /сто и петдесет лева/ - юрисконсулско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: